

بررسی اثر عمق کشت، اندازه پیاز و اثرات متقابل آن روی رشد و گلدهی گل مریم

راضیه اکبری، علی تهرانی فر

گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

به منظور بررسی اثرات متقابل عمق کشت و سایز پیاز، در عملکرد و کیفیت گلدهی در گل مریم، اثرات سه سایز پیاز با قطرهای ۱/۵، ۲/۵ و ۳/۵ سانتیمتر و عمقهای کشت ۴، ۶ و ۱۰ سانتیمتر در شرایط گلخانه ای روی زمان و درصد جوانه زنی، رشد رویشی و تعداد برگها، زمان خروج ساقه گلدهنده، قطر ساقه گلدهنده، تعداد گره موجود در هر ساقه، زمان ظهور اولین گلچه، قطر اولین گلچه، طول گل آذین و زمان برداشت مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که پیازهای کوچکتر بویژه در عمقهای کمتر زودتر جوانه می زنند و پیازهای بزرگ کشت شده در عمق ۱۰ سانتیمتر، ۶۱/۳۳ روز پس از کشت و پیازهای کوچک کشت شده در عمق ۴ سانتیمتر به مدت ۳۱/۶۷ روز پس از کشت جوانه زدند. درصد جوانه زنی نیز با کاهش سایز پیاز و افزایش عمق کشت، کاهش یافت. بهترین رشد رویشی و تعداد برگ مربوط به گیاهچه های حاصل از پیازهای بزرگتر در عمقهای متوسط بود. پیازهای بزرگتر دیرتر از پیازهایی با اندازه متوسط تولید ساقه گلدهنده کردند اما زمان باز شدن اولین گلچه و زمان برداشت در پیازهای بزرگتر بویژه در عمقهای پایین ۴ سانتیمتر سریعتر اتفاق افتاد. پیازهای کوچک (کوچکتر از ۲/۵ سانتیمتر)، به هیچ وجه گلدهی نداشتند. پیازهای کشت شده در عمق کمتر و اندازه های بزرگتر، ساقه های گلدهنده ای با قطر بیشتر تولید کردند تعداد گلچه، طول گل آذین و ساقه گلدهنده نیز در پیازهای بزرگتر و عمق متوسط بیشتر بود. قطر اولین گلچه در پیازهای بزرگ و عمقهای ۶ و ۴ سانتیمتر بیشتر از (به ترتیب ۴ و ۳،۴ سانتی متر) عمقهای ۱۰ سانتیمتر (۲/۵۳ سانتیمتر) بود. اندازه پیاز و عمق کشت هیچ اثر معنی داری روی تعداد گره های ساقه گلدهنده نداشت. بهترین اندازه پیاز برای کشت گل مریم، کشت پیازهایی با قطر ۲/۵ سانتیمتر در عمق ۶ سانتیمتر می باشد پیازهای کوچکتر قادر به گلدهی نخواهند بود و برای پیازهایی با سایز بزرگتر به منظور جوانه زنی سریعتر، عمقهای کمتر (۴ سانتیمتر) پیشنهاد می شود. پیازهای بزرگتر کیفیت

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

گلدهی مناسب تری دارند .